

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Numer poranny wychodzi codziennie z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych, numer popołudniowy codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Prenumerata wynosi:

Table with 4 columns: miejsce, rocznic, kwartalnie, miesięcznie. Rows include W miejscach, W Austro-Węgry, W jednostronny przesyłką poczt., W dwustronny, W państwie Niemiec, W innych państwach.

Prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) uprasza się nadsyłać wprost do Administracji „N. Reformy“ w Krakowie.

Redakcja: ul. Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 3. Telefon Redakcji i Administracji Nr 41. Dla rozmów zamiejscowych 1572.

Redakcja nadawczych Redakcja nie zwraca. We Lwowie sprzedaż numerów po 12 bl.: w Biurze dzienników A. Olszewskiego, ulica Kilińskiego 2 i w Biurze Flohna, ulica Karola Ludwika 9.

Cena numeru 10 hal., z przesyłką pocztową 12 hal.

NOWA

REFORMA

NUMER POPOŁUDNIOWY.

Prenumeratę przyjmują:

Zamiejscowa: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejscowa: Administracja „Nowej Reformy“... Główna trafikarna w Ryńku... Biuro dzienników M. Hupczyca, ul. Wiślna.

Zmiany w zarządzie Bośni i Hercegowiny.

(Korespondencja „Nowej Reformy“).

Sarajewo, 5 maja.

Cywilny a wojskowy szef Bośni. — Warunki obecnego szefa. — Dwa obozy. — Obawa dyktatury wojskowej i nadzieje poprawy stosunków. — Dzisiejsi szefowie. — Apel do szefa obecnego. — Wiara w Bilińskiego.

Jak wiadomo, Bośnia i Hercegowina jest obecnie w stadium organizowania się wewnętrznego, zarówno pod względem państwowo-prawnym, jak administracyjnym i ekonomicznym.

Całą prasę bośniacko-hercegowińską zajmuje obecnie kwestya najwyższej w kraju reprezentacji i władzy, która świeżo uległa ważnej zmianie.

Cywilny „namiestnik“ (jest to może go tak zwany) zazdrośnie strzegł prerogatyw i atrybucji swej władzy, jaką ma ustawa z r. 1882 — w pierwszym rzędzie przed t. zw. „naczelnictwem kraju“.

Takie stosunki panowały, dopóki „szefowie“ ziemi nie poczuli buntować się przeciw poniżającej roli, która im na mocy zasadniczych ustaw, a nie mniej za wolą ministrów wspólnych finansów, została narzucona.

Obecny naczelnik ziemi bośniacko-hercegowińskiej wziął na swój rachunek żądania swego poprzednika, z których ukł warunki przyjęcia zaproponowanego mu stanowiska.

Znamienna jest rzecza, jak się wobec tego faktu zachowuje prasa serbo-chorwacka w Bośni i Hercegowinie.

Także są głosy prasy chorwackiej, łączącej z nową zmianą rząd i rolę ministra Bilińskiego, od którego spodziewa się, jako od Polaka i doświadczonego polityka, bardzo wiele dla Bośni i Hercegowiny.

dziennika „Hrvatska Zajednica“. Pismo to, jak i wszystkie podobnie myślące, nie uważa wcale wojskowego naczelnictwa w kraju za pożądane i konieczne, uważa je raczej za tymczasowe „malum necessarium“.

W zasadzie tedy i ten odłam prasy jest za wprowadzeniem cywilnego gubernatora, ale takiego, w którego ręku i władza odpowiedzialności spoczywała.

W całym tem rozumowaniu Chorwatów bośniacko-hercegowińskich widoczne jest jedno: niechęć do cywilnych zwierzchników dotychczasowego rządu krajowego i to niechęć tak daleko idącą, że godzi się ona nawet na szefa wojskowego.

Jest to fakt znamienny — odwrotna strona medalu wobec tego wszystkiego, co się działo we właściwej Chorwacji, gdzie odwrotnie podniesiono na postach Chorwatów kwestyę „wielkoserbską“ i tychże samych, fortyfikowanych w Bośni Serbów, tu przesładowano i ścigano za „zdradę stanu“.

Także są głosy prasy chorwackiej, łączącej z nową zmianą rząd i rolę ministra Bilińskiego, od którego spodziewa się, jako od Polaka i doświadczonego polityka, bardzo wiele dla Bośni i Hercegowiny.

styczne nadzieje, pokładane w wojskowym szefie krajów nie zawiodą, przyszłość niedługo zapewne pokaże.

Bosanc.

Jak rząd popiera przemysł krajowy?

Piszą nam z Wiednia:

Wiadomo powszechnie, że nasz przemysł węglowy tak słabo, a właściwie wcale jeszcze nie rozwinięty, wiele cierpi z powodu konkurencji z potężnym przemysłem węglowym pruskim.

Ministerstwo kolei zobowiązało się nabyć 40 tysięcy do 120 tysięcy ton brykietów rocznie, która to ilość z pewnością będzie jeszcze w ciągu lat zwiększona.

Fakt ten wywołał wielką niezadowolenie w kręgach poselskich i taryfowych. P. B. i towarzysze waleśi przeto wzięli do interpelacji do ministra kolei, w której wyrażono, że departament komercyjny dążył przy zawarciu tej umowy ze szkodą swojskiej produkcji węglowej.

Nowa ustawa antipolska.

(Tel. „N. Reformy“).

Berlin, 9 maja.

W Sejmie pruskim rozpoczęło się pierwsze czytanie projektu ustawy „o wzmocnieniu żywiołu niemieckiego w niektórych częściach kraju“.

Mowa ministra Schorlemera.

Minister rolnictwa Schorlemer oświadcza, że do wnieścia tego przedłożenia skłoniła rząd konieczność wydania odpowiednich zarządzeń wobec zmniejszenia się posiadłości niemieckiej.

Okazała się także konieczność rozszerzenia tej ustawy na Śląsk Górny. Polacy podczas ostatnich wyborów do parlamentu w okręgach reńsko-westfalskich, w Essen i Dortmund, oddali swe głosy na socjalnych demokratów.

niemiecka ciągle się zmniejsza, Duńczycy coraz dalej się posuwają i dlatego musieliśmy także Szlezwick-Holsztyn wciągnąć do ustawy.

Dyskusya.

Treskow (konserwatysta) wskazuje na straty, jakie posiadłość niemiecka poniosła w roku 1911. Przedłożenie wita z zadowoleniem, ma nadzieję, że ono wyda pomyślny rezultat i wnieśli odesłanie go do komisji budżetowej.

P. Kloske (centrum) oświadcza, że stronnictwo jego wita ustawę przychylnie, ale ma pewne wątpliwości co do niej pod względem narodowym.

P. Glatzel (narodowy liberał) podnosi, iż ustawa jest konieczna, ponieważ postępy Polaków są widoczne nie tylko w Prusach zachodnich i Poznańskim, ale także w innych okolicach.

P. Wolf (wolnomyślna partya lud.) oświadcza, iż stronnictwo jego nie będzie głosować za ustawą wyjątkową.

Głos polski.

Z posłów polskich zabrakł głos pos. Trampczyński. Minister — rzekł mowca — mówił o tem, jakoby Polacy tworzyli państwo w państwie.

Z jednej strony ministerstwo handlu zwołuje ankiety dla wstrzymania emigracji, a z drugiej ministerstwo kolei zawiera umowy, które przyczyniają się do zwiększenia importu węgla z zagranicy do Austrii.

Motywa przedłożenia są nieprawdziwe. Liczba Polaków spada z 1079 proc. na 98 proc. niemieckiej ludności w r. 1910.

P. Viereck (wolnokonserwatysta) podnosi, iż państwo pruskie nie może zezwolić na to, aby Polacy stanowili osobne państwo w państwie.

P. Borchard (socjalista) zaznacza, że socjaliści, chociaż są narodowcami, żyją z Polakami i Duńczykami w spokoju.

Na tem obrady przerwano. Następnę posiedzenie dziś.

O kolej warszawsko-wiedeńską.

(Telegramy „Nowej Reformy“).

Petersburg, 9 maja.

Na posiedzeniu Dumy, podczas rozprawy ogólnej nad budżetem kolejowym, pos. Żukowski przypomniał, że podczas obrad w sprawie skupu kolei warszawsko-wiedeńskiej

prezes rady ministrów oświadczył, iż spokojni i sмирnieni urzędnicy Polacy mogą o los swój być spokojni.

Pos. Puryżkiewicz przyznał, iż w odprawach na te wywoły, że na kolei warszawskiej i w innych Polacy zagarnęli najlepsze posady i wyparli urzędników rosyjskich.

Nacjonalista Czichaczew oświadczył stanowczo, że frakcja nacjonalistyczna w sprawie personalu kolei warszawskiej, o nie ministerstwa nie prosiła, ani też ministerstwo nie zwracało się w tym względzie do frakcji z żadnym zażycaniem.

Włosi na wyspie Rodos.

Zajęcie wyspy Rodos jest czwartą z rzędu akcją wojenną Włochów na terytorium Turcji europejskiej.

Drugą akcją wojenną było bombardowanie Bejrutu w Azji Majej. Naówczas Francya wystąpiła przeciwko Włochom, dowodząc, że bombardowanie Bejrutu ma dla niej takie samo znaczenie, jak ostrzeżenie któregośkolwiek z portów francuskich.

Następnie przysłał koleją na bombardowanie Dardanellów. Była to akcja najbardziej efektowna porażenie, ale w rzeczywistości najbardziej jałowa.

W trójkacie, którego wierzchołkiem było miasto Rodos, a dwoma punktami podstawy wios Koskinu i Triander, przyszedł do krótkiej bitwy, która skończyła się odwrótem Turków ku miejscowości Pistos.

Wobec przemocy liczebnej sił włoskich i wobec niszczącego ognia dział okrętowych, słabsze znacznie oddziały turkie musiały się cofnąć.

Wobec przemocy liczebnej sił włoskich i wobec niszczącego ognia dział okrętowych, słabsze znacznie oddziały turkie musiały się cofnąć.

W otwartem polu nie mogą Turcy mierzyć się z Włochami. Ogłoszona w „Corriere della Sera“ włoska „ordre de bataille“ podaje następujące szczegóły o włoskim oddziale okupacyjnym.

